

kan kun udtales af Folk, som ikke vide, hvilket Arbejde der praktisk er i Handelen, saa i saa Henseende maa det ærede Medlem respicere de Udtalelser, som fremkomme fra Handelsstandens Side. Selv om man siger, at Loven egentlig kun skal rettes mod den urelle Handel, saa er det dog saa, at den reelle Købmand kommer til at lide fuldt saa vel som den urelle. Der sættes meget let en Plet paa en reel Købmand, naagtet det er uden hans Vidende og Vilje, at der er sket noget galt.

Jeg skulde meget anbefale, at man, naar man skal have Loven, kunde indskrænke den til kun at omfatte Handel med kunstlig Gødning. Jeg kan ikke nægte, at jeg tror, at det er et Felt, hvorpaa der er begaaet de største Misligheder. Jeg tror fremdeles, at en Lov om Handel med Markfrø og Foderstoffer er aldeles unødvendig.

Brun: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning.

Formanden: Det ærede 5te Medlem for 3dje Kreds (Brun) har Ordet for en kort Bemærkning.

Brun: Det ærede Medlem, som nu satte sig, sagde, at han saa en Betyggelse i, at saa mange Købmænd nu benyttede Frøkontrollen, saa at man derigennem allerede ser, at Loven vil være mindre betydende. Ja, ganske vist er det en Betyggelse, at mange Købmænd søge dertil, og det er jo kun alædeligt at høre det, men der er ogsaa en Masse Købmænd, der ikke gøre det, ganske overordentlig mange, og jeg vil tillade mig, netop da vi ere komne ind paa dette Spørgsmaal, at fremsøre nogle enkelte Eksempler fra den sidste Sommer paa, hvorledes Garantien bliver misbrugt fra Købmændenes Side. Fra „Frøkontrollen“ har jeg her foreliggende for mig Udtalelser, Analyser, hvor der f. Eks. for enkelte Frøsorter er lovet eller garanteret en Frøsort af Renhed 93 pCt. og en Spireevne af 89 pCt., hvormod den leverede Vare kun havde en Renhed af 44 pCt. og en Spireevne af 22 pCt. Jeg tror, det er en ret betydelig Underbalance, der fremkommer derved, og det gaar i ganske betydelig Grad ud over de Landmænd, som købe denne af Købmanden garanterede Vare. — Jeg kan nævne et andet Eksempel. En Landmand fik f. Eks. en

„Engrøbehale“, med en garanteret Renhed af 81 pCt. og en garanteret Spireevne af 70 pCt. Smidertid viste det sig, at den kun havde en Spireevne af 27 pCt. Jeg kan nævne, at Manden købte en „Blød Hejre“, for hvilken der ganske vist ikke var anført nogen Garanti, men som kun spirede med 0,2 pCt. Hvorledes skal nu dog den ulykkelige Landmand, der køber denne Vare, kunne klare sig? Det er virkelig saa, at selv om Købmanden garanterer en Vare, saa er Væren dog ikke altid af den Bestaaffenhed, som Købmanden garanterer. Derfor vil en Kontrol være heldig. Der er visse Landboforeninger, der have institueret en saadan Kontrol, og den har vist sig ganske heldig. Man havde først institueret den saaledes, at disse Analyser bleve offentliggjorte i vedkommende Landboforenings Blade. Det hjalp ret betydeligt. Det næste Skridt, der gjordes, var at offentliggøre Navnet paa den Køber, der havde købt den flette Vare, saa at andre Forbrugere kunde spørge ham: hvor har du købt? Det gavnede endnu mere. Det næste Skridt, som gøres, vil selvfølgelig være ogsaa at offentliggøre Sælgerens Navn, og det mener jeg vil være det sidste Skridt til at opnaa, at en saadan Kontrol ikke behøves mere. Det er allerede — forekommer det mig — Bevis for, at en saadan Kontrol er baade heldig, gavnlig og nødvendig.

Tolberlund: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning?

Formanden: Det ærede Medlem har Ordet for en kort Bemærkning.

Tolberlund: Ja, det er altsaa et yderligere Bevis for, at Landbostanden selv er i Stand til at kontrollere, hvad den køber; det har den sidste ærede Taler udtalt. Det er ganske naturligt, at vedkommende Køber, som er bleven saa slet betjent, selvfølgelig har fuld Regres til Sælgeren. Jeg vil ikke trætte det høje Ting længere, men jeg kunde ellers meddele en hel Del Oplysninger om den Maaade, hvorpaa Undersøgelsen finder Sted, men det kan maasse komme til Brug i Udvalget, hvis et saadant bliver nedsat.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.